

**UCHWAŁA NR XVII/489/12
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 26 marca 2012 r.**

w sprawie skargi

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, zm. Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 130, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, Nr 153, poz. 1271; z 2005 r. Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, Nr 64, poz. 565, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 182, poz. 1228, Nr 167, poz. 1131, z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622, Nr 186 poz. 1100); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na opieszale załatwiane sprawy przez Prezydenta Miasta.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 26 stycznia 2012 Pani złożyła skargę na opieszale załatwianie sprawy przez Prezydenta Miasta Szczecin w przedmiocie przejęcia przez Gminę Miasto Szczecin działek 4/1 i 4/2 z obrębu 1071. Stan faktyczny sprawy, ustalony na podstawie przedłożonych dokumentów, przedstawia się następująco:

1. Umową przedwstępną z dnia 11.07.201 r. skarżąca zobowiązała się w terminie do 31.12.2002 r. sprzedać spółce „Euro-Casino” udział 1/74 we własności części działki powstałej z podziału działki nr 4 z obrębu 1071 za cenę w wysokości 25 000 zł. Na poczet ceny sprzedaży skarżąca otrzymała zaliczkę w kwocie 25 000 zł.

2. W dniu 10 grudnia 2002 r. decyzją nr BGM/I/MŁ/7415/II/310/2002 zatwierdzono projekt podziału nieruchomości ujawnionej w księdze wieczystej nr 132405. Działka nr 4 została podzielona na działki 4/1, 4/2, 4/3 z czego działki 4/1 i 4/2 zostały przeznaczone na poszerzenie drogi publicznej, wobec czego z mocy prawa przeszły na własność Miasta Szczecin.

3. Skarżąca, jako jedyna spośród kilkudziesięciu osób, w grudniu 2002 r. nie podpisała umowy czterostronnej sprzedaży swoich udziałów w nieruchomości, która była przeznaczona na drogę publiczną i przeszła z mocy prawa na własność Miasta Szczecin. W umowie tej strony, w tym pozostali współwłaściciele, ustalili warunki finansowe odszkodowania za wywłaszczenie nieruchomości i wszyscy uzyskali rekompensatę finansową. Skarżąca nie zgłosiła się w tym czasie do Miasta z żądaniem odszkodowania za swoją część nieruchomości.

4. Wyrokiem sądu powszechnego skarżąca została zobowiązana do zwrotu otrzymanej w 2002 r. zaliczki na poczet ceny nieruchomości w kwocie 25 000 zł z odsetkami ustawowymi (łącznie 45 274 zł). Zwrot ten nastąpił w dniu 27.03.2009 r.

22.05.2006 r. pełnomocnik Pani zwrócił się do Prezydenta Miasta z żądaniem wypłaty odszkodowania za przejętą nieruchomość. Po dokonaniu wyceny udziału w nieruchomości pełnomocnikowi skarżącej przekazano informację, że Miasto proponuje odszkodowanie w kwocie 28 750 zł i poprosiło o akceptację propozycji, która mogła być podstawą sporządzenia protokołu uzgodnień i wypłaty odszkodowania.

Jednocześnie pełnomocnik został poproszony o przedstawienie prawomocnego postanowienia o nabyciu przez skarżącą spadku. Pismo to, prawidłowo doręczone, pozostało bez odpowiedzi, wobec czego poinformowano pełnomocnika skarżącej, że w tej sytuacji postępowanie o wypłatę odszkodowania zostanie zakończone.

5. O wyznaczenie terminu negocjacji w sprawie wypłaty odszkodowania skarżąca wystąpiła ponownie 19 sierpnia 2011 r.

6. Pismem z dnia 7 listopada 2011 r. poinformowano skarżącą, że podstawą wypłaty odszkodowania jest operat szacunkowy, który musi być wykonany przez uprawnionego rzeczoznawcę, poproszono również o dostarczenie dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania o odszkodowanie.

7. W dniu 17.11.2011 r. do udziału w tej sprawie zgłosiła się adw. M. Kowalczyk-Solak, pełnomocnik skarżącej, która pismem z dnia 02.12.2011 r. poinformowano, że termin przystąpienia do negocjacji uzależniony jest od otrzymania przez Miasto operatu szacunkowego, którego zgodnie z prawem jest podstawą ustalenia wysokości należytego odszkodowania. W piśmie tym zawarta jest również informacja, iż spodziewany termin uzyskania operatu to marzec 2012 r.

Sprawę odszkodowania za nieruchomości przejęte przez gminę, a przeznaczone na drogi publiczne, regulują przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 – uog), które stanowią:

1. Art. 98 ust. 3 – za działki z gruntu wydzielone pod drogi publiczne należy się odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między właścicielem a właściwym organem, Jeżeli do uzgodnienia nie dojdzie, odszkodowanie ustala się i wypłaca według zasad i trybu obowiązującego przy wywłaszczaniu nieruchomości.

2. Zgodnie z art. 130 uog odszkodowanie za wywłaszczoną nieruchomość ustala starosta, wydając stosowną decyzję po uzyskaniu opinii rzeczoznawcy majątkowego. Zapłata odszkodowania następuje w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

3. Jeżeli osoba uprawniona odmawia przyjęcia odszkodowania, wpłaca się je do depozytu sądowego (art. 133 uog).

Z przedstawionego stanu prawnego wynika, że należne Pani odszkodowanie w 2006 r. mogłoby być wypłacone do depozytu sądowego, gdyby Miasto dysponowało niezbędnymi dokumentami, w tym zwłaszcza prawomocnym postanowieniem sądu potwierdzającym, że skarżąca jest spadkobiercą właściciela działki nr 4. Wobec braku tego dokumentu nie było podstaw do wypłaty odszkodowania.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że zarzut Pani przewlekłego postępowania Prezydenta Miasta w sprawie wypłaty odszkodowania nie znajduje uzasadnienia. Odszkodowanie to skarżąca mogła otrzymać już w grudniu 2002 r., gdyby podpisała zaproponowaną umowę, jak uczynili to pozostali właściciele nieruchomości. Mogła też w tym czasie wystąpić bezpośrednio do Miasta o wypłatę odszkodowania.

Skarżąca nie dostarczyła niezbędnych dokumentów i nie skorzystała z możliwości otrzymania odszkodowania proponowanego w 2006 r. za pośrednictwem pełnomocnika ustanowionego w sprawie.

W związku z powyższym, skargę Pani należy uznać za bezzasadną.

Zgodnie z przepisem art. 229 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady Miasta Szczecin

Jan Stopyra